

Sygn. akt IV U 879/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2017 r. w S.

odwołania Z. Ż. (1)

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 30 września 2016 r. Nr (...)

w sprawie Z. Ż. (1)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do emerytury rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala Z. Ż. (1) prawo do emerytury rolniczej od dnia 01 września 2016 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 września 2016r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art. 19 i 20 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016r. poz. 277), odmówił Z. Ż. (1) prawa do emerytury rolniczej wskazując, że ubezpieczona nie udowodniła wymaganego okresu podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu w wymiarze co najmniej 30 lat, a jedynie 26 lat, 11 miesięcy i 28 dni. Do wymaganego okresu nie zaliczono okresu pracy w gospodarstwie rolnym teściów od dnia 1.07.1977r. do 31.12.1982r., ponieważ brak jest dokumentów potwierdzających opłacanie przez teściów składek na ubezpieczenie społeczne rolników, a ponadto teściowie Ł. Ż. zmarła w dniu 18.08.1970r. a K. Ż. zmarł w dniu 1.10.1977r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła Z. Ż. (1), wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do emerytury rolniczej. Wskazała, że z art. 19 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie wynika obowiązek opłacania przez teściów składek na ubezpieczenie rolnicze (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację i przepisy prawa zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-2v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona Z. Ż. (1) (ur. (...)) w dniu 14 września 2016r. złożyła wniosek o emeryturę rolniczą. Ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego o zaliczenie m.in. okresu pracy w gospodarstwie rolnym teściów od 20.03.1976r. do 31.12.1982r. Zaskarżoną decyzją z 30 września 2016r. organ rentowy odmówił Z. Ż. (1) prawa do emerytury podnosząc, że nie udowodniła wymaganego okresu podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu w wymiarze co najmniej 30 lat, a jedynie 26 lat, 11 miesięcy i 28 dni. Do wymaganych okresów ubezpieczenia emerytalno-rentowego zaliczono okresy pracy w gospodarstwie rolnym rodziców i teściów od 7.03.1972r. do 30.06.1977r. oraz ubezpieczenia społecznego w rolnictwie od 1.01.1995r. do 4.09.2016r. Organ rentowy nie zaliczył pracy w gospodarstwie rolnym teściów od dnia 1.07.1977r. do 31.12.1982r., ponieważ brak jest dokumentów potwierdzających opłacanie przez teściów składek na Fundusz (...)Rentowy, a ponadto teściowie Ł. Ż. zmarła w dniu 18.08.1970r., a K. Ż. zmarł 1.10.1977r. (wniosek i kwestionariusz dotyczący okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, k. 1-4 akt emerytalnych; decyzja z 30.09.2016r., k. 46 akt emerytalnych).

W dniu 8.11.1975r. ubezpieczona zawarła związek małżeński z Z. Ż. (2) (odpis skrócony aktu małżeństwa k. 41 akt emerytalnych). Z. Ż. (1) od dnia 22.03.1976r. jest zameldowana na pobyt stały w miejscowości B. 34 (zaświadczenie, k. 18 akt emerytalnych). Teściowie wnioskodawczyni K. i Ł. Ż. posiadali gospodarstwo rolne o ogólnej powierzchni 3,87 ha położone na terenie gminy K. we wsiach B. i B. od 1952r. do 1970r. Ł. Ż. zmarła w dniu 18.08.1970r. Od 1970r. jako właściciel powyższego gospodarstwa rolnego wskazany był wyłącznie K. Ż.. Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2003r. Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim I Wydział Cywilny stwierdził, że spadek po K. Ż. zmarłym w dniu 1.10.1977r. w B. na podstawie ustawy nabyły dzieci, z tym że wchodzące w skład spadku gospodarstwa rolne dziedziczy z mocy ustawy syn Z. Ż. (2) w całości (zaświadczenie Starostwa Powiatowego w S. z 25.08.2016r., k. 22 akt emerytalnych; odpis skrócony aktów zgonu k.23-24 akt emerytalnych; kopia odpisu postanowienia z 22.12.2003r. k. 31 akt emerytalnych).

Po zawarciu małżeństwa z Z. Ż. (2) w 1975r. ubezpieczona zamieszkała w gospodarstwie rolnym teścia, które po jego śmierci w 1977r. z mocy ustawy odziedziczył mąż ubezpieczonej. Tam stale pracowała, wykonując wszelkie obowiązki gospodarskie, prace polowe oraz czynności przy obrządki inwentarza żywego. Uprawiano ziemniaki, zboże, kukurydzę, hodowano krowy i trzodę chlewną. Całe gospodarstwo rolne po śmierci teścia wnioskodawczyni – K. Ż. przejął jego syn a jej mąż Z. Ż. (2). Siostra męża ubezpieczonej jest w zakonie, zaś pozostałe rodzeństwo nie żyje (zeznania świadków M. S. i H. R. k. 13v akt sprawy; zeznania ubezpieczonej k. 13v akt sprawy).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych, jak również w oparciu o zeznania świadków M. S. i H. R. oraz ubezpieczonej Z. Ż. (1), które są spójne, logiczne i w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej Z. Ż. (1) okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016r. poz. 277) emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu rolnikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek 55 lat w przypadku kobiet, podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 30 lat; a także zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 zalicza się okresy podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983-1990, a także okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16-ego roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983r. Przepis art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników zawiera definicję pojęcia domownik, czyli osoby bliskiej rolnikowi, która ukończyła 16 lat, pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie, stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy.

W niniejszej sprawie kwestią sporną było to, czy okres pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym od 1.07.1977r. do 31.12.1982r. (5 lat i 6 miesięcy), powinien zostać zaliczony do okresu, od którego zależy prawo do emerytury, a tym

samym, czy ubezpieczona posiada wymagany przepisami okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu w wymiarze co najmniej 30 lat.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, że po zawarciu związku małżeńskiego w 1975r. ubezpieczona wraz z mężem zamieszkali w domu jej teścia, który po śmierci żony prowadził gospodarstwo rolne o ogólnej powierzchni 3,87 ha położone na terenie gminy K. we wsiach B. i B.. Teść ubezpieczonej zmarł 1.10.1977r., a gospodarstwo rolne przejął jej mąż Z. Ż. (2). Co za tym idzie, sporny okres od 1.07.1977r. do 31.12.1982r. w przeważającym zakresie dotyczy okresu pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym męża, a nie teściów. Wiarygodne zeznania świadków M. S. i H. R. oraz samej ubezpieczonej potwierdziły, że Z. Ż. (1) stale wykonywała wszelkie prace w w/w gospodarstwie rolnym, w tym prace polowe i przy obrządku inwentarza żywego. Ubezpieczona nie była nigdzie zatrudniona, a praca w gospodarstwie rolnym stanowiła źródło utrzymania jej i rodziny. Nie można zgodzić się z organem rentowym, iż ubezpieczona powinna wykazać, że w spornym okresie były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne rolników. Przepis art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi, że do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 2 zalicza się okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983r. Wystarczyło zatem wykazanie przez Z. Ż. (1), że w okresie od 1.07.1977r. do 31.12.1982r. stale pracowała w gospodarstwie rolnym, które po śmierci teścia w październiku 1977r. dalej prowadził jej mąż Z. Ż. (2).

Organ rentowy za udowodniony uznał okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu w łącznym wymiarze 26 lat, 11 miesięcy i 28 dni, zatem po uwzględnieniu okresu pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym przed dniem 1 stycznia 1983r., tj. od 1.07.1977r. do 31.12.1982r., niewątpliwie wnioskodawczyni wykazała wymagany okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu w wymiarze co najmniej 30 lat. Z. Ż. (1) spełnia również pozostałe przesłanki do uzyskania prawa do emerytury rolniczej, tj. w dniu 7 marca 2011r. ukończyła 55 lat, jak również zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej, czego organ rentowy nie kwestionował.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonej przysługuje prawo do emerytury rolniczej od dnia 1 września 2016r., tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek o emeryturę.